

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravelem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Castiti gospodje volilni možje!

Dne 8. avgusta boste stopili na volišče, da volite poslance v deželni zbor. Možje, katere vam mi priporočamo za deželne poslance, so ti-le gospodje:

I. Za Beljaški volilni okraj:

dr. Franc baron Martinec,

c. kr. notar v Rožeku, in

Karol Kreiner,

velikoposestnik v Oberdorfu pri Trebnem.

II. Za Celovški volilni okraj:

Martin Štih (p. d. Šlemle),

župan v Svetnej vasi, in

Friderik Rupper,

hišni in zemljišni posestnik ter obrtnik v Celovcu.

III. Za Šmohorski volilni okraj:

Janez Šnabl (p. d. Hrepec),

posestnik v Zahomcu, in

Tomaž Waldner,

umetni mizar in posestnik v Vratnej vasi (Ratendorf).

IV. Za Velikovski volilni okraj:

Andrej Einspieler,

upokojeni profesor v Celovcu, in

Franc Muri,

župan pri Jezeru.

Te možé poznate, saj živijo mej vami; pri vsaki priložnosti so se izkazali poštenjake. Vojskovali se bodo pod isto zastavo, kakor „Mir“. Na tej zastavi pa je zapisano: „Vse za vero, domovino in cesarja!“ Nikomur ne bodo krivice delali, pa tudi ne bodo dopustili, da bi se krivica delala nam. Kdor je veren kristjan, kdor je hvalen sin slovenske matere, kdor je zvest podložnik našega cesarja, volil bo te možé, ki jih tukaj priporočamo.

Nemško-liberalni časnik „Freie Stimmen“ piše liberalnim Nemcem in nemškutarjem: „Kdor nas v tem trenutku zapusti, je izdajavec svojega naroda.“ („Jeder, der in dieser Stunde des Kampfes die Reien verlässt oder durch kleinliche locale Rücksichten schwankend gemacht wird, ist ein Verräther an seiner Nation itd.“) S toliko večjo pravico smemo mi to zaklicati našim Slovincem, ker mi nikomur nečemo delati krivice, ampak bočemo koroškim Slovincem pridobiti le tiste pravice, ki jih drugi narodi že davno imajo, pravice, ki so nam objavljene po samem svitem cesarji in po državnih postavah, pravice silno potrebne, ker brez njih živeti in se ohraniti ne moremo!

Našim nasprotnikom gre le za to, da bi se razširili na našo škodo; nam pa gre za narodno življenje. Nasprotniki hočejo nemško mejo preložiti na Ljubelj in na Jezerski vrh, nas pa vse pomemčiti z nemškimi šolami in nemškim uradovanjem. Mi pa hočemo ostati Slovinci, kakor nas je Bog ustvaril, in govoriti tisti jezik, katerega nam je Bog dal.

Mi hočemo ostati verni sinovi katoliške cerkve; saj mora vsak videti, kdor ni slep, da bolj ko vera peša, slabeje je živeti na svetu. Kmeti stan je steber države; pa slabe od liberalcev skovane postave so kmeta pritirale skoro že do pogina. Mi hočemo kmeti stan rešiti, mi mu hočemo roko podati in mu po-

magati na vse strani. Kakor so kranjski Slovinci sklicali kmetijsko enketo, to je posvetovanje razumnih mož, kateri so našli vse pomočke, s katerimi hočejo v deželnem in državnem zboru delati za kmeta; ravno to so sklenili tudi štajerski Slovinci sprožiti v deželnem zboru štajerskem; in to bodo storili tudi možje, ki jih vam priporočamo, ako jih izvolite. Slovinci, zapomnite si te besede: „Kdor noče brata za brata, bo dobil tujca za gospodarja!“ Ako nočete voliti teh mož, ki so večidel sami kmetje, kakor vi, ali pa so sinovi kmetijskih starišev; — če nočete voliti teh slovenskih ali Slovincem pravičnih mož; — ali rajši volite tuje, od nemških liberalcev priporočene gospode, potem so ne smete pritožiti, da tujci nad vami gospodujejo in ukazujejo, — saj ste sami tako hoteli! Dokler bomo tuje ljudi bolj častili, tujim ljudem več verovali, kakor svojim bratom, ki so z nami jedne krvi, tako dolgo bomo zaničevani na svoji lastni zemlji. Kako hočemo da bi drugi nas spoštovali, če sami sebe zaničujemo? Pravični Nemci sami pravijo, da je to pravično, kar mi zahtevamo, zato bodo pa tudi z nami glasovali, kakor mi glasujemo za nam pravične konservativne Nemce gg. Kreinerja, Rupperja in Waldnerja. Iz tega se vidi, da znamo z Nemci v miru živeti in skupno delati, pa to morajo biti pravi, nam pravični Nemci, ne pa nemškutarji in liberalci!

Kakor mi poštenega Nemca spoštujemo, tako hočemo tudi mi spoštovani biti. Nemec naj bo gospodar v svojem kraju in na svoji zemlji, Slovenec pa naj bo gospodar v slovenskem kraju in na slovenski zemlji.

Volilni možje! Tudi za nas bodo prišli boljše časi; pa le potem, če bomo možje in če se bomo možko potegovali za svoje pravice in za svojo čast!

Zdaj imate priložnost, da pokažete svoje moštvo: Naši nasprotniki bi najrajši videli in delajo na to, da bi koroški Slovinci ne imeli nobenega poslanca v deželnem zboru; potem bi lahko govorili in se hvalili, da je Slovincem na Koroškem že odklenkalo, da Slovenec na Koroškem nema ničesa več govoriti. Vi pa bodite možje in volite kakor z jednim glasom te možake, ki vam jih priporočamo v deželni zbor. Če boste stali trdno ko skala in pri volitvah zmagali, potem bo prišlo slovensko ime tudi na Ko-

LISTEK.

B r a t a.

(Obraz iz življenja beduinov.)

Visoko je tvoje stanovanje, o Allah!

Od tu pa vladaš vesoljni svet. Od tu zreš na svoje podložne in gledaš njihovo početje; od tu gledaš njihove hudobije, a gledaš jih z mirnim okom. — Kedar pa prikipi hudobija do vrha, tedaj vzdigneš mogočno svojo roko in udariš z njo hudobneža in ga kaznuješ . . .

Brezmejno pravičen si ti, o Allah!

Tožno stojé začrneli zidovi mesta Tadmora in zró ob sebi snežene vrhove libanonske, pod soboj pa neizmerno puščo arabsko.

Tožno stojé ti zidovi, in žalostno je življenje mej njimi . . . Rumeno solnce upira svoje žarke na vsušene ulice mestne, po katerih se plazé leni Arabci in iščó dobrodejne sence. Ko pa gledajo na polu razrušeno zidovje, budé se jim v srcih turobni spomini o minljivosti posvetni, in marsikdo izmej njih

želi si biti daleč od temnih zidov tadmorskih, daleč tam doli, kjer kraljuje beduin in preletava na urnem šarci neizmerno puščavo arabsko.

Mogočen kralj je beduin, veliko je njegovo kraljevstvo! . . . Srcé njegovo je blago, brez zlih mislij nasproti prijateljem, a ne tako proti tujcu. — Kakor plahutá in se ziblje mogočni orel v sinji višavi, iščoč z bistrim očesom globoko pod seboj plena, takó išče beduin, zibaje se na konji svojem, tujca, da bi ga oropal in kaznoval, ker si je upal v kraljevstvo njegovo . . .

Čelo beduinovo je jasno, kakor gorski zrak, a za tem čelom stanuje mōdrost, katere nē pil iz knjig, kakor učenjak v Damaski in Jeruzalemi, katere ga je učila sama narava, najboljša učiteljica. Beduin se ne zavija, kakor bogatini tadmorski, v porfirne plašče, ne počiva na svilenih blazinah, dà, redko-kedaj ga najdeš v ulusi*) bratov beduinov, kajti domovje je njemu puščava, ulus mu je zvesti konj. Na njem previhrava svoje kraljevstvo, raz njega kazniva svoje sovraže, na njem konča prosto svoje življenje.

Tak kralj puščave je — ne — tak je bil Antar. Sedaj pa mu je temán oblak ovil glavo in v

*) šotor.

srci pognalo je toge trnje svoje kalí . . . Počasi premika se konj po arabskem peščevji, jezdec pa pobeša glavó in misli in misli in sanja in sanja. Spomin pa mu ubaja v dneve protokle in kaže duši njegovi krasne dogodke:

Jasno je sijalo solnce in parilo peščena tla. Po puščavi pa je jezdil Antar s svojim mlajšim bratom Rebijem. Šejk jima je svetoval, kà bi šla pogledat v puščavo, ker je baje bogata karavana na pōti v Meko. In ubogala sta šejka in jezdila na sever. Vsa narava je molčala, in molčala sta tudi brata beduina. Dasi pa njima nē bilo besede iz ust, znalo se jima je ipak, kà sta se radovala svoje mladosti, svoje proste mladosti . . .

Dolgo uže sta blōdila po puščavi, a o karavani nē bilo ne sledú ne tirú. Solnce je pripekalo in konja sta omahovala.

„Obrniva proti Tadmori, da napojiva konja na studenci pod mestom!“ dēl je Antar.

Obrnila sta obtorej konje in jezdila proti Tadmori. Koj pod mestom pa vrē iz sive, z mahom obraščene skale kristalen studenec in izžúbja se mej zeleno travo. Okrog njega pa stojé vitke palme in sence s širokim listjem prijazni ta kraj.

roškem v čast in veljavo, kakor je že davno po drugih deželah!

Še nekaj: ne cepite glasov! Če prav kateremu izmed vas ta ali oni priporočanih mož ni po volji, vendar naj ga voli. Volite vsi jednako in brez razločka te nasvetovane može. Le tako je zmaga mogoča; kakor hitro pa se vaši glasovi razcepijo, ste že izgubljeni!

Pridite vsi! Ura jedenkrat zamujena, ne vrne se nobena. Bog daj srečo!

Kakor si bote postlali,
Tako bote ležali!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 25. julija.

Včeraj je debata o verifikaciji volitve grofa Schönborna v **moravskem** deželnem zboru bila končana. Vitez Chlumecky je stavil predlog, da se poroči o tej volitvi zopet izroči verifikacijskemu odseku. Pri glasovanju je predlog srednje stranke, da se cela zadeva izroči zopet verifikacijskemu odseku, katerega je tudi priporočal poročevalec marjšine, bil zavržen s 51 proti 44 glasom, predlog Chlumeckega pa jednoglasno vsprejet. Predvčeraj je še vse kazalo, da bode ta volitev zavrnjena, ker so liberalci sami bili v večini, a včeraj so se pa najedenkrat premislili. Chlumecky je, kot moder politik porabil to priložnost, da se je malo prikupil vladi. Meji nasvetom srednje stranke in njegovim je le malo razločka, in on je stavil svoj nasvet le zato, da je pokazal, da se nanj mora opreti vlada, ako se hoče izogniti neprijetnostim. Sedaj pa ta predlog najbrž ne pride več v tem zasedanju na vrsto. Predno bode pa drugo zasedanje, se bodo pa najbrž zveršile že volitve v državni zbor. Tedaj bode pa Chlumecky s to stvarjo pritiskal na vlado, da mu bode pomagala k zmagi, ko bode on na čelu nove državne stranke, ki pa ne bode nič manj liberalna, kakor je sedanja levica in nič manj Slovanom sovražna, kakor ta, korakal na volilni boj. Potem bodo Nemci brez ugovora potrdili Schönbornovo volitev, ko bode njim že pomagla k zmagi in vse tiste nepostavnosti se bodo razkadile, da ne bode nihče niti črhnil o njih.

Preiskava proti Zagrebškim vseučiliščnikom se je vršila po posebnem komisariju **hrvatske** vlade. Dijaki pa neso hoteli odgovarjati temu uradniku, katerega funkcijo smatrajo za nepostavno. Ko je pri preiskavi prorektor nekaj vprašal nekega dijaka, mu je odgovoril, da v navzočnosti tega človeka neče odgovarjati. Sedaj je preiskava končana in izpiti, ki so bili ustavljeni, so se zopet začeli, pa je samo onim dovoljeno udeleževati se jih, ki neso bili pri znanem dijaškem shodu.

Vnanje države.

Srbski ministerski svet se je v četrtek posvetoval o **srbsko-bolgarskem** sporu. Srbska vlada upa z novim bolgarskim ministerstvom lažje doseči sporazumljenje, nego s prejšnjim.

Ruska policija v Varšavi prihaja vedno več nihilistom na sled in število zaprtih se množi. Zelo je osupnilo vse, da sta se sama usmrtila stotnik Tiszewski in poročnik Kondratov. Po njih smrti so našli v njih stanovanjih listine, ki dovolj jasno kažejo, da sta bila z nihilisti v zvezi. Da se preiskava vrši jako tajno, razumno je samo po sebi, ruski listi niti besedice ne smejo omeniti o njej. — Kakor se poroča, misli ruski car letos še podati se v Kodanj, kjer se zopet snide nekaj kongres vseh članov carjevih sorodnikov. Kedar še ni določeno.

Po nekaterih listih se je razširila vest, da Rusija pospešuje idejo, da bi se **balkanske** države spremenile v ljudovlade in se združile v

podunavsko zvezo. K tej zvezi bi pripadale Rumunija, Srbija, Bolgarija, Bosna in Hercegovina. Poroča se celo, da agenti ruske vlade zlasti višji službe prosti častniki hodijo po teh deželah in delujejo na to. Mi mislimo, da skoraj ni treba praviti, da je to vse le izmišljaja.

Predvčeraj se je v **francoskem** senatu začela debata o reviziji ustave. Večina senatorjev je govorila nasproti reviziji, zlasti so se upirali proti temu, da bi se senatu odvzela odločilna beseda v finančnih vprašanjih. Najbrž bode senat zavrgel revizijo, in tako bode ta stvar za sedaj odložena.

Velevlasti še neso odgovorile na **turško** okrožnico zaradi odprave tujih poštinih uradov. Ti odgovori bodo pa najbrž zanimavi. Angleški listi že hujo pišejo proti tej turški zahtevi in poudarjajo, da se nikakor ne sme dopustiti, da bi turški uradniki imeli cenzuro nad vsemi poštinih pošiljatkami in tako ovirali vsak promet. Turčija se pa neki že misli z neko drugo podobno stvarjo obrniti na velevlasti. Zahtevati neki hoče odpravo kavasov pri vseh konzulstvih in poslanstvih v Turčiji. Sklicevati se baje hoče na to, da je ta stvar bila le za prejšnje čase dobra, sedaj je pa nepotrebna, ko je že povsod zagotovljena javna varnost. Kdor toličekaj pozna turške razmere se mora smejeti tej trditvi, ko je vendar obče znano, da še v Carigradu stoji varnost na kaj slabih nogah. Zato pa tudi niti misliti ni, da bi v to dovolile velevlasti.

V seji **egiptovske konference**, ki je bila v četrtek in je trajala samo jedno uro, se še ni nič definitivnega sklenilo. Konferenca ima v ponedeljek zopet sejo.

Dopisi.

Z Notranjskega 24. julija. [Izv. dop.]

Kakor na morji tonovšice pred vibarjem, tako prikazujejo se v slovenskih listih dopisi o bodočej volitvi na Notranjskem, in kar me je najbolj osupnilo, najnovejši in najbrumnejši dnevnik posegla sta v isto struno in izrazila se tako soglasno, kakor bi bila oba dopisa narekovala jedna in ista glava, kakor bi bila oba lista zraščena kot znana sijameška dvojčka. — Naj se v tej zadevi reče, kar hoče, jedno je gotovo, da je glavni uzrok, zakaj je dr. Zarnik odstopil, bilo dovoljenje znanih 600 gld. za pouk nemščine. Glede tega vprašanja imajo volilci izreči svoje mnenje, izjaviti morajo na volišči, se jim li pouk nemščine na Notranjskem res potreben zdi, ali ne. Vsek naj si to vprašanje stavi, in ako stvar resnobno premisli, gotov sem, da bode dobro pogodil. Tu gre za načelno vprašanje, vse drugo, kar se v tej zadevi navaja, so le izgovori. To se mi je za danes nujno zdelo povedati, v prihodnjic čujete kaj več od Vašega

K.

Iz Slov.-bistriške okolice 26. julija.

[Izv. dop.] (Volitve volilnih mož. Šmartinska afera.) Kar se poroča iz Slovenje-graškega okraja, da morajo kmetje k volitvam volilnih mož v bližnja mesta in trge ter da ne bodo volili doma v svoji občini, bode se tudi pri nas zgodilo. V Slovenje-bistriški okolici je šest kmetijskih občin, katerim je okrajno glavarstvo že naznanilo, da se bo volitev v mestu in ne doma pri njih vršila. Nekaterim občinam to ni bilo po volji, ker dobro vedo, da Slovenci v Slovenski Bistrici so razpostavljeni vsem surovostim in da je s tem Bistriškim fanatikom ugodna prilika dana, pri volitvah po svoji navadi, s strahovanjem, pijačo itd. uplivati. Okrajno glavarstvo pa je navzlic uleženi prošnji ostalo pri svo-

jem ukazu in namestniji v Gradci, do katere je šla pritožba, pritrdila je okrajnemu glavarstvu. Tedaj bodo morali vsi prvotni volilci — in po novem volilnem redu jih je na stotine — v Bistrico romati, ako se hoté posluževati svoje državljanske pravice. Gotovo je, da bodo raji doma ostali iz opravičenega strahu pred Bistriškimi rogovileži. Zares tacega pritiskanja, pred kakršnim zdaj zdihujejo štajerski Slovenci, še nismo doživeli. — Poročali ste menda že, da je iz Šmartinske fare zaradi napadanja na žandarmerie najmanj deset oseb bilo v preiskovalni zapor v Celje odgnanih. No sreča jim je bila mila, kajti razun jednega ali dveh so že spet vsi izpuščeni. Čudno je pa, da so Bistričani vse to natanko naprej vedeli in ko so se izpuščeni izgrezniki pripekljali po železnici, čakali so jih z vozovi, peljali jih v mesto in tam pogostili in slavili ko nedolžne žrtve prestroge justice. Mi čestitamo izgreznikom, da so tako naglo bili rešeni iz zapora, saj so oni le orodje v rokah nekaterih fanatikov in bi le-ti morali pred vsem v zapor. Spominjamo se pa vendar, kako se je lani ravnalo s tistimi nesrečnimi kmeti v Sromljah, katerih se niti eden ni dotaknil s svojo roko osebe kacega žandarja. Ne le da so morali po več mesecev sedeti v preiskovalnem zaporu in so še le vsled prošnje do cesarja bili domov puščeni, so pri končni obravnavi bili obsojeni v težko ječo celó do 1½ leta. — Gospod Heinricher predsednik okrožne sodnje je nedavno bil v Slovenski Bistrici. Mudil se je in prenočeval pri g. Stigerji, prouzročitelju Šmartinskega škandala, potem se je zopet odpeljal, ne da bi bil pogledal v sodnjski urad, kjer so ga uradniki, ki so slišali od njegovega prihoda, pričakovali. Zakaj je prišel obiskat g. Stigarja, o tem — toda „Reden ist Silber, Schweigen ist Gold“ — in pravico konfiskovati nemajo le državni pravdniki, ampak tudi politiška oblast, tedaj visi dvojni meč nad Vami.

Izpod Nanosa 23. julija. Malo pozno dobil sem v roke „Slovenca“ št. 159, kjer je jako čudno skupaj zmeden dopis. „Iz Hrenoviške županije“. kateri se obrača proti mojemu dopisu, tisknemu v „Slov. Narodu“ št. 141, boteč tega nekako porogljivo zavračati. Iz vsega je pa razvidno, da je bil oni, ki ga je pisal ali narekaval, jako v zadregi, zato je vse tako skupaj zblojeno, da ni tič ne miš. Posluževal se je tudi lažij, se ve da drugače ni hotlo in ni moglo iti. Jaz na to čudno zmes niti odgovarjati nesem nameraval, a da bi se ne mislilo: „kdor molči, potrjuje“, hočem vendar nekaj malega v pojasnilo napisati.

Dotični dokazal je v tem svojem dopisu, da ali neče ali pa ne zna prav čitati ter besede prav tolmačiti, zato besede v mojem dopisu pisane čisto preobrača. Pravi, da jaz svetujem „predpisatelju“, ker je čevljar, da naj ostane pri kopitu. To pa ni resnica, kajti jaz sem mu le svetoval, naj v prihodnje bolj jasno ter temeljito piše ali poroča, da ga ne zadene prislovica: „Kopitar ostane naj pri kopitu“, toraj na to sem ga le opominjal. Ne da bi koga imenoval, nadaljuje: „pa tudi njemu bi se lahko svetovalo, da gostilničar se naj drži krčme in kmet svojega pluga“. Toraj gostilničar naj se drži krčme? Lep nasvet! Kmetu svetovati je lahko, da naj se drži svojega pluga, ali ta nasvet je kmetu ali kmetovalcu kljubu njegovi najboljši volji težko,

Tu sem dospela sta beduina in hotela napojiti konja svoja — A lej! — krasen pogled! — Tam ob zeleni skali stala je deva rajske krasote. Telo si je bila zavila v dolgo haljo, ki ji je pokrivala tudi glavo. — Zajémala je vodé. Kedar pa se je vzdignola, ravna je bila, kakor trst, zibajoč se v vetri in vodi. V velikih njenih očeh pa se je brala nežnost, kakoršno zrèš v očeh lahne košute...

Nepomično kakor stop v puščavi stala sta beduina. In zrla sta za krasno hurisko in zrla in zrla. A kmalu vzeli so jo v sé zidovi tadmorski in beduina sta obrnola konje proti ulusu bratov svojih.

Solnce pa nê več tako močno pripekalo, in narava nê več molčala, a beduina molčala sta še. Obraza pa sta se njima nabrala v resne gubé, in po glavi rojile so njima misli, nemirne misli. Vse pa so se vrtile le okrog krasne huriske...

Tekli so dnevi, tekli tedni, a beduina sta sanjala še vedno o krasni devici. Antar pa se je ogibal odslej brata svojega in jezdil sam po puščavi. Pôt ga je vodila do tadmorskega studenca, in od tu je korakal peš mej temno zidovje tadmorsko na mesta vsučane ulice. Tam so se plazili leni Arabci in iskali

dobrodejne sence. Ko pa so zrlí krasnega beduina, zavidali so ga. Antar pa je korakal po mestu in nê zrl raztrganih Arapinov. Koncem mesta prestopil je prag, kjer je bivala, nam uže poznata krasna deva Djul-Nazis.... Tako pa se je zgodilo malo da ne vsak dan.

Noč je. Na nebi sveti nebrojno zvezd in zrè doli na šotore beduinov. Ali videti so zapuščeni ti šotori. In po pravici. Nekaj roparjev blódi po puščavi, drugi spé pod platnenimi strehami sladko spanje; čuje le — Rebij. — Pred šotorom sedi in zrè zvezdnato nebo. Obraz pa mu je videti razburjen. Ustni se mu premikate in govorite besede, strašne besede maščevanja:

„Osvetiti se moram, dasi mi je brat! In ti, Allah, ti mi boš pomagal!... Srd mi je napolnil dušo, in izprazniti jo moram!... Solnce je sijalo, on pa je jezdil iz ulusa. Videl sem ga, in hotel sem ga zasledovati. Šel sem na konja in skrivaj in potuhнено kakor hijena in lezel za njim. Obrnol je svoje korake na sever. — Dospela sva do tadmorskega studenca. Tu pa je začul šum za soboj in opazil — mene... Tedaj pa so vrele iz njegovih

ust sovražne besede in strašno bñie na moje uho. Stal sem pred njim in — molčal. Od srca pa mi je vrela kri in kipelo je v meni. Zavzdignol bi bil kopje in predrl bi ga bil z njim, da mi nê brat! In njegova kri, sorodna moji, penila bi se, in zemlja bi jo pila! In prav bi bilo tako. — A odšel sem potuhнено, kakor hijena. Odšel pa sem s sovraštvom v srci! — Prišel bo čas, ko ne bo Antarja več; in blizu je ta čas. Tedaj pa bo Rebij zrl v oči krasne Djul-Nazis in pil roso ljubezni njene! A prej se bo maščeval, krvavo maščeval! In ti, Allah, mu boš pomagal!...“

In zaškripal je z zobmi in sikal, kakor sika kača klopotača, kedar zrè pred soboj lahno košuto, onemoglo, mrtvo. — Potem pa je ustal in odšel v ulus.

Zopet se je razprostrla noč nad puščavo. A temna je ta noč, in burja piše in raznaša pesek na vse strani. V daljavi pa se čuje rujovenje zverij in pretresa zrak. Srečni ljudje, ki bivajo o takem časi pod varno streho, kamor ne nose vetrovi razbeljenega prahu, koder jim ne pretresa rujovenje zverin mozka! —

čestokrat celo nemogoče izvrševati, če tudi nekateri gospodje to silno žele, da bi kmetovalec se le pluga ter gnojnih vil držal pa mirno molčal. Ali oni žalostni časi so minuli, v kojih je moral ubogi ratar se slepo klanjati drugim stanovom ter molče, v potu svojega obraza, trdo zemljo obdelovati. Takrat bilo mu je še veliko bolj gorje, kakor mu je zdaj, a drugim, koji so ga tlačili ter strašili, bilo je to v veliko korist. Zdaj je kmetovalec primoran utikati se, bodisi v občinske, šolske ali pa tudi cerkvene in druge zadeve. In ako se že v to utikati mora, sme menda tudi o tem govoriti ali pisati. Komu drugemu bi se pa smelo svetovalo, da naj se drži svojega poklica, mesto, da se utika v občinske volitve in občinske zadeve sploh, česar le malokdo želi, še manj ga pa kdo v to sili. Za potrebo bi se tudi onim svetovalo, koji imajo grdo navado, pri vsaki priliki, zdaj jednega zdaj drugega obekovati, da naj to opuste ter mesto tega kaj lepega, zanimivega ali poučljivega dotičnim poslušalcem razkladajo.

Omenjeni „Slovenec“ dopisnik sam priznava, da je pri volitvi župana v Hrenovicah šlo za to, da se pokaže, kdo ima večjo veljavo, „ali dopisnik v „Slov. Narodu“ ali pa župnik v Hrenovicah“. Ni li to v potrdilo mojemu resničnemu dopisu? No pa vsaj je že v začetku odkrito tudi pripoznal: „Slov. Narod“ od tukaj nekake reči pisari, katere neso neresnične“. Toraj ker so resnične ga zbadajo v oči. Meni se sicer smili, ali pomagati mu ne morem, ker jaz se kolikor mogoče, strogo držim le resnice.

Nesramna laž je tudi, kar trdi ta dopisnik, da sem jaz zmago že pred prerokoval in zagotavljal. Kako bi bil pač to mogel, vsaj je bilo meni kakor vsacemu odborniku dobro znano, da se v dotično volitev bode župnikova veljava utikala, kar, kakor že gori povedano, sam „Slovenec“ dopisnik pritrjuje.

Na njegovo nerazumljivo kvasenje, radi moje skušnje „ali je bolje zamera ali prijaznost“, le to rečem, da skušnje baš dosihmal še nimam, pa jo gotovo tudi v prihodnje ne bodem imel, koja bi me poučila, bolje rečeno, koja bi me zapeljala, da bi vsled bojazni, „se komu zamerit.“ svojo misel ter prepričanje zamočal in vsled sebičnosti proti svoji sveti dolžnosti ravnal. Radi tega naj bode gori omenjenemu dopisniku povedano, da jaz ostanem odločno pri trditvah, koje sem napisal v dopis, kateri njega tako močno v oči zbada. Pripravljen sem tudi vedno te, ako bi se mi za potrebno zdelo bolj na drobno pojasniti in to vse na podlagi resnice.

Za sedaj mislim, da je toliko dovolj.

Domače stvari.

— (Novo-imenovani škof Ljubljanski) milostni gospod dr. Jakob Missia bode posvečen po metropolitu Solnogradskem, a prisustvovala bosta škofa Graški in Mariborski. Ali pa se slovesni čin izvrši v Solnogradu ali v Gradci, in kedar, to ni še določeno.

— (Konfiskacija.) C. kr. državno pravdnštvo zaplenilo je danes ravno izišlo (14.) številko „Škrata“. Tako je bil ta teden gledé zaplenb izredno plodovit. V ponedeljek in sredo zaplenjen je bil „Slov. Narod“, v torek „Slovenec“, v četrtek „Slovan“, danes „Škrat“. Zares: nulla dies sine linea.

Beduini ostali so to noč v svojih šotorih, le Rebij zapustil je ulus in odšel na plano. Za njim pa se je priplazila kakor senca druga oseba. Bil je beduin Orbazan. Lahno kakor mačka sledil je Rebija in pogosto se je ozrl plaho nazaj. — Za strelišaj daleč od šotorov postal je Rebij in počakal Orbazana, ki se mu je priklanjal kakor proroku samemu. Rebijeva radodarna roka pa je segla za pas, in kmalu potem shranil je Orbazan težko mošnjo zlatov. In zopet se je priklanjal.

„Sedaj pa glej, da ga ne zró živega moje oči!“

„Bom!“ bil je kratek odgovor Orbazanov, po katerem je zasel konja in jezdit na sever. Prišel je do studenca tadmorskega. Ustavil se je in privezal konja za deblo palmine. Sam pa se je skril za skalo in motril temó...

Kmalu začujo se konjska kopita, in Orbazan ugleda jezdeca. Tiho se vzravna, vzdigne roko, in iz nje sfrči kopje, naglo kakor frči lastavica, in zadene jezdeca...

Orbazan zleze izza skale in hiti gledat svoj plen. — Na tleh ležal je beduin. Obraz bil mu je blede, iz prsij pa mu je vrela kri in zemlja jo je

— (V svet državnoželezniški) predlaga kmetijska družba Koroška v Celovci grofa Cena Gössa, da ga imenuje trgovinski minister po novem statutu za državne železnice. Ta izvolitev se je izvršila tudi v imenu in za kmetijsko družbo kranjsko, ker se družbi Celovška in Ljubljanska vrstiti v predlaganji. Drugi pot bode zastopnik, iz bran po kranjski kmetijski družbi, veljal tudi za Koroško.

— (Volilni shod) bode jutri v Imenem pri Podčetitku v g. Vehovarja krčmi ob 4. uri popoldne.

— (Vročine) se nam letos ni več bati. Navstalo je prav hladno vreme vsled dežja in snega. Hribolazci nam poročajo, da so vsi vrhunci gorá na Koroškem in ob Koroškej meji pokriti z novim snegom. Tudi Kamniške planine kažejo se nam v belej peči. Malo preveč hladno je res za pasje dneve in razlika mej silno vročino prejšnjih dni in današnjim hladom je prevelika.

— (Hrvatsko-pevsko društvo „Kolo“) udeleži se polnoštevilo in korporativno gledališkega vlaka iz Zagreba v Prago.

— (Hrvatski tamburaši), ki so se za svojega bivanja v Ljubljani našemu občinstvu zelo prikupili, svirajo danes in jutri zvečer v čitalnični restavraciji.

— (Davek na žganje.) V kratkem izidejo na svetlo v zalogi dvorne in državne tiskarne na Dunaji vsi zakoni in propisi o obdavkovanji žganja na podstavi zakona z dne 19. maja 1884 in naj-novejših izvršujočih naredeb. Izdaja ta bode imela tisti obraz, kakršen je v navadi za zakone in naredbes avstrijske sploh.

— (Družba sv. Mohora) šteje letos 554 dosmrtnih, 27.918 letnih, vkupe 28.472 udov, v primeri z lanskim letom za 82 več. Število udov po raznih škofijah je naslednje: Goriška 3875, Krška 2647, Lavantinska 9011, Ljubljanska 10.631, Tržaška 1.454, Sekovska 209, Somboteljska 176, Zagrebška 193, Senjska 116, Poreška 29, Videmska 85, Razne druge 46. Na sv. Mohora družbo smemo biti Slovenci po vsej pravici ponosni, kajti to je razmerno najmočnejša družba v vsej naši državi. Bog živi izborna vodstvo!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. julija. Predarlski deželni zbor sklican v 11. dan avgusta. Dvorni knjigotrzec Braumüller umrl. Nadvojvoda Karol Ljudevit otvoril danes dopoldne v prisotnosti ministerskega predsednika in drugih imenitnikov mejnarodno razstavo gonil (motorjev) in orodja.

Brno 26. julija. Deželnozborski klubi ukrenili so, da se akti o namestnikovi volitvi, danes brez debate izroče deželnemu odboru v poizvedanje.

Kajira 25. julija. Potres v Massua-i zrušil je jako veliko hiš ter ladije v luki metal sem ter tja. Prebivalci zbežali so od morja proč.

Izjava.

Na vsestranska vprašanja, zakaj da „Sokolov“ odbor nič ne odgovori na neopravičene napade „Ljubljanskega Lista“, odgovarjamo, da je odbor za prvo

pila... Bil je — Rebij. — Ko vzpozna Orbazan Rebija, prošine mu strah vse ude, in kolena se mu jamejo tresti. Saj nê imel namena umoriti Rebija, saj je hotel sê sveta odstraniti le — Antarja. In Rebij sam mu je ukazal takó! Sedaj pa je prišel mordà pogledat, če se je izpolnilo nečloveško njegovo povelje, in Allah ga je kaznoval! — Bled leži na tleh, iz prsij pa mu vrê kri, in zemlja jo plje!... Antar pa sanja v Tadmori na grudih huriskinih... Kmalu zavé se zopet Orbazan, zaséde konja in iz-gine v noč — za zmira! — Veter zabuči in pokrije s peskom mrtvo truplo Rebijevo...

V vsej krasoti orijentalnega podnebja vzhaja solnce nad Arabijo in obseva Libanona v nebo kipeče vrhove. —

Po pustinji vrača se iz Tadmora Antar sê svojo devo Djul Nazis v naročji v svoj ulus. — Ko pa prijezdita mimo studenca zaveje lahen vetrič. Vršički zelenih palm pripogno se drug k drugemu tako tiho, tako milo a vendar tako umljivo golčec: „Brezmejno pravičen si ti, o Allah!“...

Tine Črv.

poslal dne 17. julija „Ljubljanskemu Listu“ stvarni popravek, katerega pa nepristransko uredništvo ni hotelo priobčiti; odbor je zato uložil tožbo proti listu.

Ob priličnem času odgovorili bomo na napade „Ljubljanskega Lista“ obširneje; za sedaj opozarjamo čest. prijatelje „Sokola“ na odgovor obče-spoštovanega župana Ljubljanskega, gosp. Grassellija, ki ga je v tej zadevi dal na interpelacijo čest. gosp. dr. V. Zarnika dne 22. julija t. l. v javni seji mestnega zbora.

Na zdravje!

V Ljubljani, 25. julija 1884.

Odbor „Sokola“.

Razne vesti.

* (Amerikansk okus za umetnijo.) Francoski slikarji so z Amerikanci in z njihovim dobrim ali slabim okusom za umetnjo res lahko zadovoljni. V sedmih letih so kupili za Zjedinjeno državo v Pariškem „Salonu“ leta 1877 za 701.000, 1878 za 630.000, 1879 za 1.051.000, 1880 za 1.392.000, 1881 za 1.668.000, 1882 za 1.937.000 in 1883 za 1.745.000, toraj skupaj za 9.133.000 dolarjev ali za okoli 22 milijonov goldinarjev slik.

* (Zvesti posli.) Pred nekoliko dnevi je v Veroni najedenkrat umrl mestni župnik dr. Bragancani, kakor se je govorilo, za kolero. Vlada je zdaj opiraje se na neko jej došlo naznanilo zaukazala mrljca odkopati, razteleti in natanko preiskovati, ker se sumi, da so zelo bogatega duhovnika domači posli sami zastrupili.

Listnica uredništva: Na mnoga vprašanja odgovarjamo, da je bil ves odgovor župana Grassellija na dra. Zarnika interpelacijo zaplenjen.

Tuji:

dne 25. julija.

Pri Slonu: Ellinger z Dunaja. — pl. Drasenovich iz Gradca. — Polano iz Trsta.

Pri Maltet: Schmidt z Dunaja. — plem. Barber iz Rudimpešte. — Schönberger, Leitmain z Dunaja. — Dr. Reiner iz Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
25. julija	7. jutraj	733.40 mm.	+18.4°C	sl. svz.	jas.	28.10 mm.
	2. pop.	731.78 mm.	+20.0°C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	732.04 mm.	+18.0°C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura +18.8°, za 0.8° pod normalom.

Dunajska borza

dne 26. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gld.	95	kr.
Srebrna renta	81	75	„
Zlata renta	103	30	„
5% marca renta	96	—	„
Akcije narodne banke	358	—	„
Kreditne akcije	304	90	„
London	121	70	„
Srebro	—	—	„
Napoli	9	67	„
C. kr. cekini	5	74	„
Nemške marke	59	60	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	25	„
Ogrska zlata renta 6%	122	20	„
„ 4%	91	95	„
„ papirna renta 5%	88	80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	50	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75	„
Kreditne srečke	100 gld.	176	25
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	109	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	214	25

Poslano.

C. kr. priv. zavarovalno društvo

Riunione Adriatica di Sicurtà

(Jadransko zavarovalno društvo)

v Trstu.

26. junija t. l. bil je v Trstu občni zbor imenovanega društva, da se je v istem zasljal konečni račun in poročilo vodstva za leto 1883. Predsedoval je zboru gosp. Herman baron Lutteroth, mesto narlega glavnega vodje gosp. Aleksandra viteza Daninos. Poročilo vodstva spominja se v gorkih hvaležnih besedah zaslug ranjkega glavnega vodja in osvetljuje delovanje vsakega posameznega zavarovalnega društvenega oddelka.

I. Zavarovanja za življenje.

Dne 31. decembra 1883 veljavna zavarovanja znašajo z odtgnjenimi protizavarovanji gld. 6.250.340— kapitala in gld. 57.193— rente v vrsti zavarovanj, ki se imajo izplačati pri življenji; nadalje gld. 20.489.744— kapitala in gld. 10.719— rente v vrsti zavarovanj na smrt.

Dohodek premij l. 1883 znašal je gld. 1.226.950— znesek iz naloženega kapitala tega oddelka znašal je gld. 277.070—.

Za zavarovanja, ki so bila zavarovana, da se dožive in za zavarovanja za doto izplačano je bilo gld. 232.937— za zavarovanja na smrt in za druga različna zavarovanja, katerim je dospel čas, gld. 439.698— in sicer ko so se odtgnili protizavarovalni deleži. Razen tega prihranilo se je gld. 86.462— za zavarovanje na smrt in za iste, ki se do-

žive, katere dne 31. decembra l. l. še niso bile končno rešene.

Reserva premij za veljavna zavarovanja izračunila se je na gld. 5.742.741— in kaže proti lanskemu letu nastaj gld. 329.930—.

Ko se odtegne delež zavarovanih, kaže se dobiček v znesku gld. 69.087-19, kateri se je uvrstil v občni računski sklep.

II. Zavarovanja proti ognju.

Dohodki premij so znašali gld. 5.298.591— in so se povišali proti lanskemu letu za gld. 245.808—. Skupni znesek premij večletnih zavarovanj znaša koncem decembra l. l. gld. 16.954.118— in se je pomnožil proti prejšnjemu letu za gld. 1.504.308—. Za škode prouzročene po ognju izplačalo se je gld. 2.919.487— od katerih je spadalo gld. 1.290.531— na protizavarovalce in razen tega shranilo se je v rezervi za nedoločene škode gld. 169.429—. Za protizavarovanja izdalo se je gld. 2.461.983—.

Rezerva premij v gotovem denarju povišala se je za gld. 75.897— tedaj skupno na gld. 1.432.489—.

III. Zavarovanja za prevažanja.

Sprejete premije znašale so gld. 186.164—, proti zavarovanja na gld. 71.675— izplačane škode, ko se je odtegnilo protizavarovanje gld. 45.036— in gld. 11.710— se je prihranilo za še nedoločene škode.

IV. Zavarovanja proti toči.

Dohodek premij znašal je gld. 1.851.253—, proti-zavarovanja potrebovala so gld. 614.678—, škode pa so veljale po odtegnenih protizavarovanjih gld. 1.539.614—. Skupna svota škod, katere je izplačalo zavarovalno društvo „Riunione Adriatica di Sicurta“ od časa kar društvo obstoji v raznih strokah zavarovanj iznašajo okroglo 115 milijonov goldinarjev.

Od štirih oddelkov zavarovanj bila so le zavarovanja proti toči pasivna, katere so leta 1883 prihranjeno rezervo za zavarovanje proti toči nadkrilili in prinesli isto daleč presegačo izgubo. A preostanek družih oddelkov zavarovanja in dohodek društvenih fondov neso le omogočili, da se je izguba v oddeku za zavarovanja proti toči pokrila, nego da se je ustanovila celo nova rezerva za zavarovanja proti toči v znesku gld. 150.000— in tedaj ostane po povrnitvi raznih premij in škodnih rezerv še dobiček gld. 154.141-61, od katerih se je odločilo 20% dobitnemu zakladu in potem ko se odtegne delež dobička (tantième) za direktorje in revizorje in donesek za hranilno in oskrbovalno blago, jnico družbenih uradnikov ostane gld. 104.037-47 na razpolaganje za razdelitev dividend. Dividenda določila se je za delnico po gld. 30 in se izplača od 1. julija t. l. počenši.

Rezerve iznašajo sedaj skupno gld. 8.190.902-88 in obstoje iz sledečih oddelkov:

Rezerva premij za zavarovanje za življenje gld. 5.742.741-36, rezerva premij za zavarovanje proti ognju gld. 1.432.489—, rezerva premij za prevažanje gld. 17.550—, rezerva premij za zavarovanje proti toči gld. 150.000—, rezerva za menjavo kurza gld. 536.622-02, rezervni zaklad za dobiček gld. 150.000— posebna dobitna rezerva oddelka za zavarovanje na življenje. Premoženje hranilne in oskrbovalne blagajnice društvenih uradnikov znaša gld. 208.051-80.

V letošnjem običnem zboru bila je razen navadnih volitev i ista generalnega vodja, mesto meseca decembra l. l. umrlega gospoda Aleksandra viteza Daninos-a na dnevnem redu in bil je izbran generalnim vodjem društva gospod Henrik Neumann. Za udu vodstva bil je zopet izvoljen gospod Pavel Ralli, za revizorja gospod Jurij Afenduli in slednji za revizorja namestnika gospod Emil grof Alberti pl. Poja.

Glavni zastop zavarovalnega društva

„Riunione Adriatica di Sicurta“
je v Ljubljani za vso Kranjsko pri

g. J. Perdan-u,

trgovca in hišniku na cesarja Jožefa trgu.

Heinrich Heine's
gesammelte Werke,

illustrirte Frauchtausgabe,
izide v 90 snopičih po 30 kr. Prvi snopiči ležé na ogled.

Naročila vsprejema

J. Giontini v Ljubljani.

HENRIK LANZ na DUNAJI

III., Hintere Zollamtsstrasse 13 a

priporoča svoje odlikovane, nepresegljive:

mlatilnice, ki se gonijo z rokami, z živino in z vodo;
rezalnice za krme in repo, žrmlje (domače mline), tri-
jere in stroje za čiščenje itd.

Najnovejše konstrukcije, najboljše sisteme, jamstvo, nizke cene.

Dozdaj se je razprodalo nad 100.000 strojev. — Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Zvedeni agenti in prekupci se išče o. (416-3)

Glavna zaloga
naravnih rudninskih vodá in studencic:

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski Viktoriastudenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichs-hallna studenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir, Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislá voda, Hallska jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadská mlinšica, Gradska voda in vrelec, Marienbadská križna voda, Preblavská kislá voda, Kron-dorfska kislá voda, Bilinska in Salschüdska grenka voda, Rodanjska kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec, Ofenski Viktoriastudenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina, Karlsbadská vrelska sol, Marienbadská in Hallska jedna sol, Emske pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sani-tetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvirne fakture na razpo-laganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi friš-nimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani.

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Japonska velikanska ajda

prava in naravnost došla, je letos po 22 kr. kg., kdor je več vzame, še ceneji. Za zanesljivo kaljivost se garantira.

J. R. Paulin v Ljubljani, (416-5)

zaloga špecerijskega blaga, „pri voglu“.

Umetne (32-55)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckýjevega mostu, I. nadstropje.

Kavarna „Merkur“

na Mestnem trgu št. 8 v Ljubljani,

čisto novo prenovljena in olupšana s podobami in zreali itd., se priporoča slavnemu p. n. občinstvu. Dobi se tu jutraj, kakor ves dan, najboljše bela kava, popoldne in zvečer najbolj duhteča črna kava, čaj in razne druge pijače, likerji itd. Postavljena sta dva nova, lična biljarda, za bralce dve posebni mizi in veliko število raznovrstnih časnikov. Postrežbo obeta najurnejšo.

Ulrich Stupan,

kavarnar.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (301-13)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovrzdni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

Parnik „Britannia“, 4200 — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emiliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (441-11)

Vozne liste in kuverte
priporoča po nižji ceni
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Rogačka kislina.

Štajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:

Poljčane.

Po najvišjih cenah kupuje se
kotlovina (kufer), cin, cink in staro železo
pri (442-2)

Ivanu Dolhar-ji

v Hrenovih ulicah št. 4 v Ljubljani.

Ravno tam se dobivajo tudi štedilna ognjišča (Sparherde), ki se uzidavajo, ter se preskrbi tudi njih uzidanje.

Prosim, pazite!

Prisiljen sem opustiti svojo že mnogo let obstoječo trgovino in prodati vse blago, ki je v zalogi, v tako nizko ceno, da se mi samo stroški za surovino povrnejo, da le izprazen prostor do konca prihodnjega meseca.

Vse blago je najfiniješe, najtežje in najboljše baže, in v dokaz solidnosti se vsako ne ugajajoče blago nazaj vzame in s katerim koli drugim zamenja, tako da se ni bati biti opeharjen.

Cene in katalog blaga:

ŽENSKÉ SRAJCE iz najfiniješega angleškega chiffona, sprisanimi švicarskimi ustavki, pravo umetno vezeno, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taiste iz najfiniješega Schrollovega chiffona, najfiniješe narejene, po gld. 1.90, dvanajstotica za gld. 20.—.

ŽENSKI PONOČNI KORZETI jednake baže, zelo dolgi in po vsej dolgoti s švicarskimi vezanimi ustavki, jako elegantno opravljeni, krasota za vsako žensko, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taiste elegantno narejeni in bogato vezani, z dvema volanti in plisirani, po gld. 1.90, dvanajstotica za gld. 20.—.

ŽENSKA SPODNJA KRILA iz najfiniješega sivoga platna z dvema volanti, vezana, rdeča ali modra, po gld. 1.40, dvanajstotica za gld. 15.50. Taista okrašena z obšivi, s svilno vezana in plisirana, po gld. 1.60, dvanajstotica za gld. 18.—. Taista z barvano plisse in barvanimi listi okrašena, po gld. 1.75, dvanajstotica za gld. 19.50.

ŽENSKA SPODNJA KRILA iz rudečega rouge z 2 plisse in barvanimi obšivi okrašene, po gld. 1.60, dvanajstotica za gld. 18.—. Taista iz najfiniješega rudečega kretona, s pristinimi vezanimi čipkami okrašene in z dvema volanti, jako fina, po gld. 1.70, dvanajstotica za gld. 19.—.

MOSKE SRAJCE iz najfiniješega angleškega chiffona, s četvernatim oprajem, gladke ali vezane, vsakršne vrstne širjave, po gld. 1.50, dvanajstotica za gld. 16.50. Taiste iz najfiniješega Schrollovega chiffona, najfiniješe narejene à la france, po gld. 1.70, dvanajstotica za gld. 18.80; in po gld. 2.—, dvanajstotica za gld. 22.50.

NAMIZNE GARNITURE z usitimi cveticami, obstoječe iz prta in 12 brisalk, samo za gld. 2.85. Taiste najfiniješega francoskega dela, jako fine, z bogatimi resami, za 12 oseb, po gld. 3.45. Namizne garniture iz najfiniješega damasta, z usitimi cveticami, obstoječe iz 12 oseb velikega prta in 12 pristujočih velikih brisalk, jako fino narejene, po gld. 5.60.

TURSKÉ OTIRAČE, zarobljene, posamič zložene, z rudičimi obročki in dolgimi resami, najfiniješe pikirane, jako krasne, dvanajstotica za gld. 3.75. Otirače, najfiniješe baže, dvanajstotica za gld. 4.70.

ŽENSKA OGRINJALA iz najfiniješega Berolinske volne, z dolgimi resami, v najizbornejših barvah, kakor: škotska, turška, siva, modra, bela, črna, kamrana, rdeča, rujava itd., po gld. 1.20, dvanajstotica za gld. 13.—.

POPOTNI PLAIDI, jako veliki in debeli, tkani iz najtežjega in najboljšega sukna, po elegantnih angleških vzorcih, kakor: rujavi, sivi, melirani s težkimi dolgimi resami; ti plaidi se dajo zaradi svoje neznanke velikosti in širokosti rabiti za obleko, popotno ogrinjalo, posteljno odejo in ženske shawle, ter se dasti še po 20letnej rabi iz njih napraviti dve celi elegantni obleki in s katerimi se dajo prirediti ogrtači, deževni plašči, paleto. I. baže samo po gld. 5.50; II. baže samo po gld. 4.50.

DOMAČE PLATNO, zavoj po 30 vatlov, najboljši, najtežji in najtrpežnejši tovarniški izdelek za domačo rabo; 3/4 široko po gld. 7.50, 1/2 široko po gld. 5.50 zavoj. Cena bombažu vidno poskakuje, platno bo imelo v kratkem podvojeno ceno, zato naj vsak hiti z naročitvijo.

SVILNATI ŽEPNI ROBCI iz težke Lyonske svile v vseh barvah, vsak kos v drugej barvi, dvanajstotica samo za gld. 3.50.

GARNITURE IZ GOBELINA, obstoječe iz dveh posteljnih pregrinjali in miznega prta, z baržunastimi copi, v raznih barvah, krasno izdelane, jedna garnitura, t. j. vsi 3 kosi vkupe, velja I. baže gld. 8.40, II. baže gld. 7.50.

RJUHE iz dobrega, težkega platna, brez šiva, tudi za najtežje postelje, 3/4 široke po gld. 1.35, dvanajstotica za gld. 15.—.

JUTE-ZAGRINJALA, najfiniješi in najboljši tovarniški izdelek barve, v najizbornejših perzijskih, turških in indijskih vzorcih, z bogatimi in dolgimi resami, 3 met. 30 cm dolga, za dve okni, velja I. baže gld. 5.—, II. baže gld. 4.25.

Vsak kupec, ki dá skupiti ob enem vsaj za 20 gld., dobi za nagrado, torej zastoni, prekrasen prstan iz pristnega 6karatnega zlata, okrašen s tirkisi in biseri, lepo graviran, jako eleganten. (462-1)

Naročila proti poštneemu povzetju ali predpošiljatelj zneska naj se pošiljajo z naslovom:

Waarenhaus

J. H. RABINOWICZ,

Wien, II., Schiffamtsgasse Nr. 20.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje boleznih prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (143-10)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.